

at vi ønskede en opklarings- og forhandlingsfase, sådan at vi kunne være helt sikre på, at denne situation ikke opstod. For os var det en klar forudsætning for at gå ind i Schengensamarbejdet, at den nordiske pasunion ikke blev skadet derved.

Derfor går jeg også ud fra, at hr. Steen Gade er en glad mand i dag, og at SF deler denne glæde, for i løbet af de 2 år er der jo sket meget, som måtte kunne bortvejre SF's bekymring. For det første har Sverige og Finland efter deres tiltræden af EU søgt om optagelse i Schengensamarbejdet.

Men hvad der er vigtigere, er, at det er lykkedes at få en aftale om deltagelse i Schengensamarbejdet, som også omfatter Island og Norge, og denne aftale er netop indgået i et snævert samarbejde med alle de nordiske lande, præcis som SF ønskede det i 1994.

I Socialdemokratiet er vi godt tilfredse med resultatet, for vi har altid fundet et grænsefrit Norden værdifuldt, og nu kan dette gode udstrækkes til, at der til gavn for både borgerne og virksomhederne i Europa bliver frie grænser i store dele af Europa.

Et andet hovedelement i Schengensamarbejdet er indsatsen imod international kriminalitet, og her indebærer aftalen en udbygning af politisamarbejdet.

Når man ser på udviklingen i kriminalitetsmønstret, må man jo desværre konstatere, at når det drejer sig om f.eks. narko- og menneskesmugling og økonomisk kriminalitet, bliver kriminaliteten stadig mere raffineret og stadig mere international, og en lang række sager på disse felter er det ganske enkelt umuligt for de enkelte lande at løse alene, og derfor finder vi også, at der er megen fornuft i, at landenes politimyndigheder samarbejder og herunder udveksler oplysninger.

Men her er det vigtigt at understrege, at samarbejdet sker under to klare forudsætninger: dels at det er et mellemstatsligt samarbejde, og dels at det er de danske regler, der er bestemmende for, hvilke oplysninger der kan videregives.

Men når man læser debatten fra 1994, er det meget svært at blive klog på, hvad SF egentlig mener om denne del af samarbejdet.

Hr. Steen Gade sagde f.eks. i et svar til mig: SF mener, at det er fornuftigt at have et politisamarbejde mellem landene i Europa, når bare det fastholdes som et samarbejde, der er mellemstatsligt. Det er der ingen tvivl om.

Se, det var jo et klart svar og i øvrigt et krav, der er blevet opfyldt i den foreliggende aftale.

Men så enkelt skulle det alligevel ikke være at finde ud af SF's holdning, for i den samme debat erklærede fru Anne Baastrup, at grænsekontrolkonventionen var langt at foretrække for Schengensamarbejdet, netop fordi konventionen ikke vedrører politisamarbejdet.

Fru Anne Baastrup foretrækker altså et EU-samarbejde om grænsekontrol, men vil ikke have et mellemstatsligt samarbejde om opklaring af kriminalitet!

Jeg tror ikke, det kun er mig, der har svært ved at forstå logikken.

I sit indlæg kom fru Anne Baastrup også ind på de problemer, der kan være forbundet med begrebet varm forfølgelse. Helt konkret drejede det sig om det tyske politis muligheder for at forfølge kriminelle ind over den danske grænse. Det var i øvrigt et problem, som optog mange af os, netop fordi regelsættet ikke var fastlagt.

Og fru Anne Baastrup gik ud fra, at tysk politi ikke måtte bevæge sig helt til København, men hvad med Haderslev, spurgte hun. Og hvad ville reaktionen være, hvis tysk politi foretog anholdelser på dansk grund?

Begge disse i og for sig relevante spørgsmål er nu besvaret med den redegørelse, vi har fået, og derfor går jeg ud fra, at fru Anne Baastrup er beroliget.

For det første må tysk politi ikke foretage anholdelser på dansk grund, og for det andet vil de ikke kunne komme til Haderslev, for grænsen for, hvor langt ind i landet de må komme, er sat ved 25 km, og det betyder, at de ikke engang vil kunne komme til Aabenraa i øst eller til Skærbæk i vest. Men de 25 km betyder, at de vil have mulighed for at advisere det danske politi, som så vil overtage forfølgelsen og foretage eventuelle arrestationer.

Som nævnt i min indledning gav Socialdemokratiet i 1994 udtryk for, at der var ganske mange både juridiske og tekniske spørgsmål, som trængte til en nærmere afklaring, og vi vil godt kvittere for, at de mellemliggende to år har været brugt fornuftigt, så vi i dag ikke blot har fået svar, men også tilfredsstillende svar på de spørgsmål, vi rejste dengang, og vi har derfor ingen indvendinger imod, at regeringen agter at underskrive Schengenaftalen senere på måneden.